

en anden Ting, det kan han sige, men saa kan han ikke tale om, at han hjælper Arbejderne paa Værftet. Det ærede Medlem siger, det er noget unyttigt Kram, man laver paa Værftet, det vil jeg ikke sige; vi have jo ikke alene en Flaadelov, som siger, at vi skulle have en Flaade, men vi have en Flaade og have Brug for en Flaade. Man kan ikke sige, at vi ikke have Brug for en Flaade, tværtimod, vi have Brug for den, den har sin Opgave at udfylde, derfor kan man ikke sige, at det er noget unyttigt Kram, selv om man ogsaa har Sympati for, at der bliver lavet andre Ting i Landet end netop Krigsskibe, og det har jeg da ogsaa lige saavel som det ærede Medlem.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Ribe (Busk) vilde forsvare den Bevilning, som skal gives til Indre Mission, og særlig vilde han forsvare den med, at det, der her var Tale om, var et Gode til Folks Sønner, og han beklagede, at jeg ikke havde Sønner. Det ærede Medlem har jo Sønner, som han gerne vil skaffe Goder til, og det kan jo være meget rigtigt, men jeg vil dog i alt Fald protestere imod, at man saaledes gaar med til uden videre at ofre Bevillinger til Indre Mission. Det er noget nyt, tror jeg, man her kommer ind paa, og jeg siger, Venstre skulde betænke sig to Gange, før de begynde at gøre Knæfald for Indre Mission.

Busk: Ja, jeg ved jo fra tidligere Tids Erfaringer, naar jeg har forhandlet med det ærede Medlem, at han har lidt ondt ved at forstaa almindelige Menneskers Tale, og jeg maa jo antage, at han ikke vil . . . (Modsigelse af Klausen): . . . ja, han vil nok, men han kan ikke, for han maa indrømme mig, at naar man i dette Soldaterhjem i Gotersgade ikke forlanger, at man skal være Medlem af nogen som helst Forening, og ikke spørger om, hvad religiøs Anskuelse man har, for at man skal have Lov til at tage imod de Goder, som bydes paa dette Soldaterhjem — og saaledes er Forholdet — hvor i al Verdens Riger kan saa det ærede Medlem komme og sige, at det er til Indre Mission, vi give Pengene? Ja, hvis det ærede Medlem har det saadan, at dette, at komme ind i et Hus, hvor der hersker en rimelig moralsk Tone, og hvor der maaske hersker noget af en kristelig Aand, er det ærede Medlem saa modbydeligt, at han tror, at Danmarks Ungdom skulde have ondt af at

komme paa et saadant Sted, skønt det ikke forlanges af dem, at de skulle lade sig paaprakke den Anskuelse, som Indre Mission maaske har, saa kan jeg forstaa det, men det antager jeg ikke, det ærede Medlem offentlig vil vedkende sig, og derfor forstaaer jeg ikke, at han kan blive ved med sin Paastand. Hvis det var saaledes, at man for at gaa derind skulde være Medlem af Indre Mission eller have de samme religiøse Anskuelser som Indre Mission, var der Mening i det ærede Medlems Tale, men det ved det ærede Medlem godt, eller i alt Fald tvivler jeg ikke paa, at han vil tro, hvad jeg her har oplyst, ellers kan han overbevise sig derom, hvis han vil gaa hen og høre, hvordan Reglerne ere paa dette Soldaterhjem. I hvert Fald, jeg forstaaer ikke det ærede Medlems gentagne Paastand paa dette Omraade.

Formanden: Jeg maa ønske, at dette Spørgsmaal ikke drages videre frem i Forhandlingen; det kommer jo igen for under Behandlingen af Andragendet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 148 til § 22 af et *Mindretal* (Klausen) (se Tillæg B., Sp. 561—62)

forkastedes med 80 Stemmer mod 12.

Ændringsforslagene Nr. 149 og 150 til samme Paragraf og Underændringsforslag Nr. 152 til Ændringsforslag Nr. 151 af samme (se Tillæg B., Sp. 561—62) betragtedes som bortfaldne som Følge af Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 148.

Ændringsforslag Nr. 151 til samme Paragraf af *Udvalget* med Undtagelse af Klausen (se Tillæg B., Sp. 561—62)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 153 og 154 til samme Paragraf af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 561—62)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 155 til samme Paragraf af *et Mindretal* (Klausen) (se Tillæg B., Sp. 561—62)

forkastedes med 80 Stemmer mod 13.